ଭଗୱାନ ଶୁକ୍ଳା ଏସ୍/ଓ ଏସ୍. ଏଚ୍. ସରବଜିତ୍ ଶୁକ୍ଳା

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅଗଷ୍ଟ 5, 1994

[ଡ. ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ : ରେଳବାଇ - ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ମୂଳ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ - କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଉଥିବା ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା - କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ ପରିଣାମ ଭୋଗୁଛନ୍ତି - କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ନ ଦେଇ ପିଛିଲା ଭାବରେ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ କି ।

ରେଳବାଇରେ ଟ୍ରେନ କିରାଣି ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 18.12.1970ରେ ପ୍ରହରୀ ଡବ୍ଲୁ.ଇ.ଏଫ୍ ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ମୂଳ ଦରମା ମାସକୁ 190 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । 25ଜୁଲାଇ, 1991ର ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଦରମା ପିଛିଲା ଭାବେ 18.12.1970 ତାରିଖ ଠାରୁ ମାସକୁ 191ଟଙ୍କାରୁ ହ୍ରାସ କରି 181ଟଙ୍କା କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ମାମଲାର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ: କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିରପେକ୍ଷତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦେୱାନୀ ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼େ, ସମ୍ପୃକ୍ତଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ନକରି ଏବଂ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ନକରି ପାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ, ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା, 25.7.91 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବଜାୟ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ । [420- E- F]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5447/1994 ।

1992 ମସିହାର ଓ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 6 ରେ ପାଟନାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 17.9.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ମନୀଷ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଏନ୍. ଏସ୍. ବିଷ୍ଟ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଅରବିନ୍ଦ କେ. ଶର୍ମା, ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା ଏବଂ ସି. ଭି. ସୁଭା ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିବାଦ ଏକ ଅତି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପରିସରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ W.E.F. 18.12.1955ରେ ରେଳବାଇରେ ଟ୍ରେନ କିରାଣୀ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ 27.10.1970ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 1812-70ରେ ପ୍ରହରୀ, ଗ୍ରେଡ-C W.E.F. ଭାବରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଦରମା ମାସକୁ W.E.F. 18.12.1955 ତାରିଖର ଏକ ଚାଲୁଥିବା ବେତନ ମାନରେ 190 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । 1991 ମସିହା ଜୁଲାଇ 25 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବେତନ ମାନ ପୁନଃ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମୂଳ ଦରମା W.E.F. 18.12.1970 ତାରିଖର 190 ଟଙ୍କାରୁ 181 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ପାଟନା ବିଚାରପୀଠର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ 18.12.1970 ରୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବରେ ତାଙ୍କର ମୂଳ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ମୌଳିକ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯଥାର୍ଥତା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହାକୁ 'ଭୁଲ ଭାବରେ' ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଧରି "ପ୍ରଶାସନିକ ତ୍ରୁଟି" ଯୋଗୁଁ ପଦବୀ ଜାରି ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ 17.9.1993 ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଦରମା 1970 ମସିହାରୁ ମାସ ପିଛା 190 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ଦରମା 1991 ମସିହାରେ ପିଛିଲା ଭାବରେ W.E.F. 18.12.1970 ମସିହାରେ ମାସ ପିଛା 190 ଟଙ୍କା ହ୍ରାସ କରି 181 ଟଙ୍କା କରାଯାଇଥିଲା

। ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେୱାନୀ ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଛି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମୂଳ ଦରମା ହ୍ରାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦରମା ହ୍ରାସ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଆଇନଗତ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନକରି ତାଙ୍କ ବ୍ୟତିରେକ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିର ଏକ ଘୋର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି ନକରି ତାଙ୍କୁ ବିପୁଳ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିରପେକ୍ଷତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ନଦେଇ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶୁଣାଣି ନଦେଇ ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯାହା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦେୱାନୀ ପରିଣାମ ଭୋଗିବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଯେହେତୁ, ତାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା, 25.7.1991 ତାରିଖର ଆଦେଶ (ସ୍ମାରକପତ୍ର), ଯାହାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ବଜାୟ ରହିପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ ଏବଂ 17.9.1993 ତାରିଖର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶ ଏବଂ 25.7.1991ତାରିଖର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ (ସ୍ମାରକପତ୍ର) ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୂଳ ବେତନକୁ W. E. F. 18.12.1970ରେ 190 ଟଙ୍କାରୁ 181 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରୁଅଛି ତାକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ।

କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଏ. ଜି. ଆବେଦନର ସମାଧାନ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।